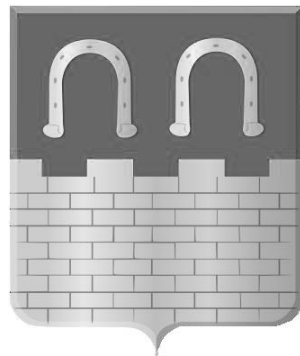
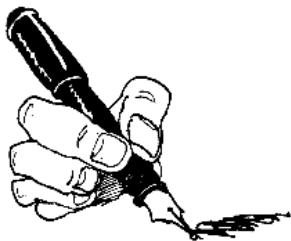

De Wildenborcher

Kwartaaluitgave voor iedereen die zich verbonden voelt met de Wildenborch

September 2023

Beste Buurtgenoten,

Wanneer deze Wildenborcher op de deurmat valt, gaan we al weer richting najaar en is voor de meesten de zomervakantie achter de rug. Hopelijk heeft u een fijne vakantie gehad en kunnen genieten. De zomer was wel grillig dit jaar, niet alleen in Nederland maar overal in de wereld. Extreme hitte, dan weer grijs met overmatige regenval, wateroverlast en soms was het zelfs koud. En al die branden, helaas met slachtoffers en mensen die al hun bezittingen kwijtraakten. Door de branden is er ook veel natuur verloren gegaan.

In juni vierden we het Wildenborchs feest, Jenny Nijssink, Babette Blokhuis en Robert van Bendegem doen verslag. Reinier Klein Brinke schrijft over de schutterskoning Henk Winkels en jeugdkoningin Myrthe Groot Nuelend.

Ook reden voor een feestje, het gouden huwelijk op 20 juli van Jo en Appie Klein Brinke.

Helaas waren er in de afgelopen periode meerdere inbraken in ons buurtschap, waarbij de dieven het vooral gemunt hadden op zitmaaiers en ander (tuin)gereedschap. Een aantal buurtbewoners kreeg zelfs twee keer achter elkaar bezoek van het inbrekersgilde. Reden om een informatiebijeenkomst te organiseren met medewerking van de politie. Johan Oltvoort doet verslag.

Verder in deze Wildenborcher onder andere:

- Klimaatverandering, Kathy de Vries ging op bezoek bij het biologisch-dynamisch agrarisch bedrijf 'De Vijfsprong'
- Erik Gies deed mee aan de fietstocht en doet verslag. Foto's van hemzelf en Floris Roelfsema
- In mei waren de 'open tuindagen' op de Wildenborch, Kathy de Vries doet verslag
- Wilma en Ab van den Bos wonen een klein jaar aan de Wiersserbroekweg. Zij stellen zich voor
- Heliherrie boven Het Grote Veld: Ben Godtschalk
- Ernest Mutsaers bezocht het concert op de Wildenborch
- Jan Willem Overmars van De Warande schrijft over stinzenplanten
- Fruit uit eigen tuin: Rik Mars
- Op 1 juli gaf pluktuin 'Welig' speciaal voor Wildenborchers een rondleiding, Lucie Bartel was er bij en doet verslag
- Alma van der Schoot deelt een heerlijk recept
- De Kinderpagina wordt zoals gewoonlijk gevuld door Anja Sprukkelhorst
- En er is meer .....

Om alvast op de kalender te noteren: Nieuwjaarsreceptie op vrijdagavond 5 januari en de winterwandeling wordt gehouden op zondag 7 januari.

Veel kijk- en leesplezier met deze Wildenborcher.

Vriendelijke groet,
Joke, Kathy en Reinier.

Redactiegegevens

Onze telefoonnummers en e-mailadressen:

Joke Wiltink	(0575) 55 67 48	wiltwess@gmail.com
Kathy de Vries	(06) 53 15 33 79	kathy.devries@xs4all.nl
Reinier Klein Brinke	(0575) 55 65 12	reinierkleinbrinke@planet.nl

Inzenden copy voor de volgende Wildenborcher: vóór 20 oktober 2023

Naar: E-mail   wiltwess@gmail.com
WhatsApp   (06) 10 27 75 47
Schoolhuisweg 2

Bezorging:

Als u ook De Wildenborcher wilt ontvangen of als er bezorgproblemen zijn, meld dit dan bij één van de redactieleden. Wij geven het door aan Erik Ebbink, hij coördineert de bezorging.

Abonnee op de digitale Wildenborcher?

Bent u geabonneerd op de digitale Wildenborcher en neemt u een nieuw e-mailadres, of wilt u in het vervolg ook de digitale versie ontvangen, geef dit dan tijdig door aan Reinier Klein Brinke: reinierkleinbrinke@planet.nl. Zo mist u geen uitgave van ons buurtblad.

Bijdrage Wildenborcher

De Wildenborcher wordt steeds met veel enthousiasme door vrijwilligers gemaakt en bij u thuis bezorgd. Een vrijwillige bijdrage voor de drukkosten kunt u overmaken naar:

IBAN: NL95RABO 0366412353 ten name van Kapel Wildenborch, onder vermelding van 'De Wildenborcher'.

Verhuur Kapel

Wilt u informatie over de mogelijkheden, beschikbaarheid, prijzen, etc., neem dan contact op met Hans Ezerman: Email: hans.ezerman@gmail.com of telefoon: (06) 12 15 54 74.

De Wildenborchse Kapel

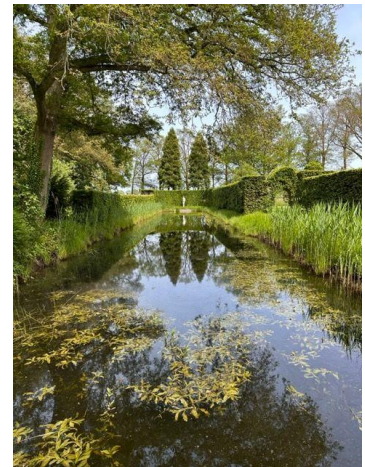
Open tuindagen de Wildenborch

Op beide Pinksterdagen, 28 en 29 mei, waren er weer open tuindagen op de Wildenborch. Wij komen ieder jaar wel even langs op deze tuindagen, benieuwd naar de begroeiing en telkens opnieuw onder de indruk van het landgoed, de vele paadjes waar je een beetje kan mijmeren en verdwalen. Niet dat dat lukt, want de bewegwijzering staat duidelijk aangegeven. Voor jong en voor oud.

De kabouterroute is erg in trek bij de jongeren die, zittend op de grond, naarstig bezig zijn om vragen te beantwoorden.

Het is heel mooi weer deze dagen.

Als wij ons kaartje kopen op tweede Pinksterdag, staat de teller al op 857. Het streven is om de 1.000 bezoekers te halen, zegt Evert Kees en hij heeft daar alle vertrouwen in. De dag is nog vroeg.

Zijn kleinkinderen bedienen de klanten met een kaartje en wisselgeld, liefst betalen met pin!
Dit keer hadden we een kennis meegenomen die voor het eerst de tuinen bezocht. Zo konden we weer door nieuwe ogen kijken. Deze kennis was diep onder de indruk van de soorten uitheemse bomen, die hier al vanaf de tijd van A.C.W. Staring (18^e eeuw!) uit diverse landen naartoe zijn gebracht, intussen al vijf eeuwen oud en heel groot geworden. Overal staan naambordjes bij en ... hier en daar worden we getraakteerd op een prachtig gedicht van A.C.W. Staring:

Wat ziet de tuin er verzorgd en verrassend uit. Er waren nieuwe paadjes te bewandelen, hier en daar staat hoog gras. Misschien heeft ook hier de 'maai mei niet' maand invloed of zou het de invloed van de nieuwe tuinman zijn?

Net buiten het terrein is een indrukwekkend groot veld te zien met prachtige kleuren rood gras door de afgraving en vernatting van het veld.

Ook duidelijk is dat het in het voorjaar meer geregend heeft: vele delen zijn zo fris groen en de bloemen rijk aan kleuren.

Maar wat vooral opvalt is de overvloed van water in de grachten! Wat een verschil met vorig jaar, dat er geen druppel water in stond.

Jennine vertelt enthousiast over de verbetering aangaande het behoud van het water door de ingrepen uitgevoerd door Waterschap Rijn en IJssel, zoals u ook in de vorige Wildenborcher hebt kunnen lezen.

Het druppelt goed door aan bezoekers en bij het koetshuis zit het terras gezellig vol.

We komen bij de afdeling verkoop André, de tuinman, nog even een compliment geven. Hij stelt zijn nieuwe collega aan ons voor: Sigrid Lievestro. Ze is sinds kort de nieuwe tuinvrouw van de Wildenborch.

André vertelt dat er sinds eind vorig jaar een vacature openstond, waar geen enkele reactie op kwam. Sigrid kende André via de Barchschole in Barchem, waar ook haar kinderen naar school gaan. Ze werkte zelf met kinderen en vroeg zich langere tijd af of het werk als tuinvrouw misschien iets voor haar was. Zo ging ze een aantal dagen meelopen en dat beviel van alle kanten goed. Ze gaat binnenkort de 3 jarige opleiding voor Bos- en Natuurbeheer doen bij van Hall Larenstein in Velp en ze heeft er zin in!

Wat een goed bericht om mee af te sluiten. Veel succes met deze nieuwe start Sigrid!

Tekst en foto's: Kathy de Vries

Fietstocht Wildenborch, een aaneenschakeling van historische plekken

Op 7 mei werd de jaarlijkse Wildenborchse fietstocht georganiseerd. De organisatie is er wederom in geslaagd om een prachtige tocht uit te zetten. Gecombineerd met het prachtige weer, was het een genot om door onze mooie omgeving te fietsen. Aan belangstelling van deelnemers geen gebrek. Uiteraard werd er gezellig gekletst, gelachen en genoten van de prachtige natuur. Maar degenen die goed om zich heen keken, werden vooral ondergedompeld in de rijke cultuur en geschiedenis van onze streek.

De Staringkoepel

De route voerde ons via Klein Dochteren langs de Staringkoepel, een opvallend historisch gebouw dat halverwege de 19e eeuw werd gebouwd in opdracht van Constantia Ernestine Theodora Staring. Het bouwwerk is gemaakt van de restanten van "Huize 't Draafsel", dat vlak bij deze plek heeft gestaan. In de loop van de 20e eeuw verpauperde het bouwwerk. Het is nu eigendom van de vereniging Natuurmonumenten; zij heeft de koepel, die bereikbaar is via een voetveer over de Berkel, in het begin van de 21e eeuw laten restaureren.

Berkel en Twentekanaal

Richting Groot Dochteren staken we de Berkel over en daarna het Twentekanaal. Het Twentekanaal en de Berkel zijn waterwegen in Nederland die een belangrijke rol hebben gespeeld in de geschiedenis van de regio Twente en de Achterhoek.

Het Twentekanaal is een kunstmatig kanaal dat de steden Enschede en Almelo in Twente verbindt met de IJssel bij Zutphen. De geschiedenis van het kanaal begint in de 19e eeuw, toen er behoefte was aan een betere infrastructuur voor het transport van goederen, met name textiel, die in de regio Twente werd geproduceerd. Het kanaal werd aangelegd tussen 1930 en 1936.

De Berkel stroomt vanuit Duitsland via de Achterhoek naar de IJssel bij Zutphen. De geschiedenis van de Berkel gaat terug naar de vroege middeleeuwen, toen de rivier een belangrijke rol speelde in de handel en transport in de regio. In de 19e eeuw werd de Berkel gekanaliseerd om de waterafvoer te verbeteren en overstromingen te voorkomen. De Berkel is geliefd vanwege het prachtige landschap en de historische waarde die het met zich meedraagt.

De fietstocht gaat verder richting Huis Verwolde. Maar eerst nemen we even pauze bij de koffie- en koekstop.

Hans en Erik hebben zich flink uitgesloofd, naast de nodige versnaperingen hadden ze het complete feestmeubilair meegebracht zodat we rustig konden zitten aan een tafel. Voor de niet geëlektrificeerde peddelaars een welkome afwisseling. Je gelooft het niet, maar ook dit is weer een historische plek. We kijken namelijk uit op de “Verwoldse school” die 1856 is gebouwd.

Huis Verwolde

Het landgoed Verwolde wordt al in oude documenten genoemd en de oorsprong daarvan gaat terug naar de vroege middeleeuwen. Het wordt vermeld in een akte uit het jaar 1346, waarin een ridder, genaamd Willem van Verwolde, wordt genoemd als eigenaar van het landgoed. In de eeuwen daarna is het landgoed meerdere malen van eigenaar verwisseld.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog speelde Huis Verwolde een rol in de geschiedenis van het verzet. Het huis werd gebruikt als schuilplaats voor onderduikers en er werden diverse verzetsactiviteiten georganiseerd.

De familie Van der Borch, die het landgoed Verwolde sinds de 17e eeuw in bezit had, heeft een belangrijke rol gespeeld in de geschiedenis van het huis.

Een van de meest succesvolle kenmerken van Huis Verwolde is de eeuwenoude dikke eik in de tuin, genaamd "De Dikke Boom". Deze eik wordt beschouwd als een van de oudste en dikste bomen van Nederland en is een belangrijke bezienswaardigheid op het landgoed.

De Exelse molen

Via de “achter uitgang” van landgoed Verwolde fietsen we alweer naar het volgende monument, Landgoed Ampsen. Onderweg komen we langs het pand van Café-Restaurant De Exelse Molen waar vroeger een foto van mijn opa achter de bar hing. De Exelse Molen is altijd in handen geweest van familie Scholten en de zaak zette het kleine Exel letterlijk op de kaart.

V1 raketten

Na Exel duiken we weer het bos in en komen we langs een stukje “modernere” geschiedenis. Vroeger heeft mijn vader mij verteld over een uitwijkplaats voor de lancering van V1 raketten tijdens de tweede wereldoorlog. Die moest zich ergens bevinden in de bossen tussen Exel en landgoed Ampsen. Ik meen mij te herinneren dat ik als klein kind nog ergens de betonnen resten heb gezien, maar kon ze niet meer vinden. De rest van de familie stond een beetje verbaasd te kijken toen ik met het bodemonderzoek bezig was .....

Landgoed Ampsen

Dan maar door naar Landgoed Ampsen. Ooit in het bezit van de familie Van Heeckeren, maar in 1750 door de familie Staring verworven. In de 16e eeuw werd het kasteel grondig gerenoveerd en kreeg het zijn huidige uiterlijk in de stijl van een renaissancekasteel. Veel dubbele elementen werden vervangen door meer eigentijdse architectuur.

Gedurende de 17e eeuw was het eigendom van adellijke families en diende als een belangrijk centrum van macht en cultuur in de regio.

Gemeentehuis Laren - Ampsen

Fietsen we de laan uit richting Lochem, komen we alweer langs een ander bijzonder pand: het voormalige gemeentehuis Laren – Ampsen. De voormalige gemeente Laren bestond uit twee delen, ten noorden (Laren, Exel) en ten zuiden (Barchem, Zwiép) van de stad Lochem. Het gemeentehuis lag ongeveer in het geografische middelpunt: vlak bij Lochem. De locatiekeuze is ongetwijfeld ook beïnvloed doordat de grond ter beschikking werd gesteld door mr. Assueer Jacob baron van Nagell, heer van Ampsen, die van 1878 tot 1901 burgemeester was van Laren.

Kasteel De Cloese

Dan weer verder peddelen langs Huize Beukenstein (Ja, het houdt maar niet op met bijzondere plekken) over de stalen vakwerkbrug “Lochemsebrug”. We toeren om Lochem heen en komen aan de oostkant langs kasteel De Cloese aan de Berkel. De pastoor van Lochem, Sweder van Kervenheim, laat in 1520 huis De Cloese bouwen. Hij krijgt toestemming van hertog Karel van Gelre om materialen van kasteel de Wildenborgh te gebruiken. De hertog heeft dit kasteel veroverd en ontmanteld. Het huis wordt eind achttiende eeuw door een lid van de familie Van Heeckeren verbouwd tot een neoclassicistisch

landhuis. In 1959 wordt de Cloese verkocht aan de politieopleidingschool Noordoost Nederland. In 2003 komt De Cloese in handen van een projectontwikkelaar, die er particuliere woningen van maakt.

De Lochemse berg en de thuishaven in zicht

Binnendoor fietsen we langs de voet van de Lochemse berg weer terug naar het vertrouwde monument in “onze buurt” De Wildenborch. Daarvan kennen we de geschiedenis en de betekenis voor onze gemeenschap. Door de Wildenborch zijn we verbonden met elkaar.

We trekken een sprintje naar de laatste stop voor vandaag: De Kapel waar de traditionele worsten met een drankje worden geserveerd door de vaste groep vrijwilligers die zich allemaal hebben ingezet om er een fantastische dag van te maken!

Erik Gies

foto's: Floris Roelfsema en Erik Gies

Gouden huwelijk Jo en Appie Klein Brinke

1973

2023

Donderdag 20 juli was het 50 jaar geleden dat Jo en Appie Klein Brinke elkaar het ja-woord gaven. Appie is geboren en getogen in de Wildenborch aan de Mosselseweg. Ging er naar de Prinses Julianaschool en daarna naar de ULO in Lochem. Jo groeide op in de Veldhoek (Hengelo) ging er naar de lagere school, de Veldhoekschool, gevolgd door de huishoudschool in Zelhem. Jo ging werken bij bakkerij/kruidenier Wolsheimer in de Veldhoek. Appie ging aan de slag bij zijn oom: garage Tragter aan de Zutphenseweg in Vorden.

Tijdens een dansavond bij zaal Nijhof in Halle zag Appie een meisje staan die zijn aandacht trok, dat was Jo Visschers. De aantrekkingskracht was wederzijds en al snel hadden ze 'dikke' verkering. Op 20 juli 1973 werd er getrouwd. Het uitnodigen van een groot deel van de gasten - voor het bruiloftsfeest bij zaal De Keizerskroon in Ruurlo- werd op traditionele wijze gedaan door 'brulfteneugers'; de kameraden van Appie, gekleed in oud Achterhoekse boerenkleding. Na hun huwelijk hebben ze kort in de Wildenborch gewoond boven de winkel van toen bakker Oplaat, tot het huis aan de Brinkerhof in Vorden beschikbaar was.

Jo en Appie hebben één zoon, Eddy.

Op 1 januari 1978 namen Jo en Appie het auto- rijwiel- en taxibedrijf Tragter over en verhuisden ook naar de Zutphenseweg in Vorden. Na enkele jaren werd de naam van het bedrijf aangepast in Klein Brinke, waar zoon Eddy inmiddels de scepter zwaait. Jo en Appie zijn verhuisd naar Wichmond maar zijn beide nog veelvuldig aan de Zutphenseweg in Vorden voor allerlei hand en spandiensten in het bedrijf. Appie is daarnaast actief bij de afdeling Bronckhorst van Veilig Verkeer Nederland.

Regelmatig gaan ze een midweek of lang weekend op pad. Hun favoriete plekken zijn het Sauerland en de regio Moezel-Rijn in Duitsland. Jo is actief lid van Vrouwen van Nu en graag bezig met bloemschikken. Appie kennen we natuurlijk allemaal als speler bij de Wildenborchse toneelvereniging T.A.O. Samen gaan ze een avond per week naar de kegelclub en maken ze graag fietstochten. Dus stilzitten achter de geraniums is er bij hen zeker nog niet bij.

Wij wensen Jo en Appie nog heel veel gezonde en fijne jaren toe.

Reinier Klein Brinke

Even voorstellen: Wilma en Ab van den Bos

Wij zijn Wilma (59) en Ab(53) en zijn eind oktober vorig jaar verhuisd naar de Wiersserbroekweg 5. Onze drie kinderen waren de deur uit en dan kunnen jullie de rest al raden, we zochten rust, ruimte, natuur en een vrij uitzicht. Dat is gelukt.

Wilma: Ik ben geboren in een klein dorpje dicht bij Emmen. Op de middelbare school vond ik het helemaal niet fijn om in het buitengebied te wonen en had al bedacht dat ik mijn kinderen in een stad wilde laten opgroeien. Zo geschiedde... Na mijn studie in Groningen vertrok ik eerst naar Griekenland en keerde na drie jaar terug om een logopediepraktijk in Oosterbeek te kopen. In Arnhem ontmoette ik Ab en daar hebben wij onze kinderen groot gebracht.

Ondertussen had ik op Schaarsbergen een moestuin op een moestuinencomplex en vond ik het steeds minder praktisch worden dat de moestuin niet bij huis was. In Arnhem hadden we een redelijk grote stadstuin maar het moestuinieren wilde met de grote beuken in onze tuin niet echt vlotten. Toen ontstond de wens om te verhuizen, om een tuin bij het huis te kunnen hebben. Dus toch.....het buitengebied weer in.

Ab: Ik ben geboren in Haarlem, vaak verhuisd en uiteindelijk opgegroeid op de Veluwe en heb later in een woonboerderij langs de IJssel gewoond. Ik heb civiele techniek gestudeerd en beleef veel plezier aan het optimaliseren van constructies om minder materiaal te gebruiken. Tegenwoordig vanuit duurzaamheidsoogpunt, maar sinds de jaren 90 al vanwege kostenoverwegingen voor de aannemers.

Ik heb sporten altijd leuk gevonden (badminton, squash, mountainbiken, klimmen, hardlopen, fitness etc.). Daarnaast is verbouwen best een passie. Toen Wilma begon over verhuizen om een moestuin aan huis te krijgen, wilde ik wel een grotere schuur voor mijn gereedschap. Inmiddels hadden we ook het motorrijden al weer opgepakt en moesten onze motoren 's winters in de winterstalling elders. Dus een huis met een tuin en een grote schuur moest het worden.

De zoektocht begon ruim twee jaar geleden. Wij hadden onze wensen en omdat wij beiden nog werken in Arnhem wilden we niet uit Gelderland vertrekken. Op de Wiersserbroekweg gaan wij onze droom realiseren.

Het huis gaan we duurzaam isoleren en opknappen zodat het klaar is voor de komende 30 jaar. Ab blij. Er is een moestuin gemaakt en de tuin is in wording: langs de zijanten ontstaan langzaam de struweelhagen en verder willen we biodiversiteit bevorderen door veel verschillende planten en bloemen te laten groeien. Wilma blij.

We hebben de buurt reeds een beetje leren kennen, de naaste burens uitgenodigd voor onze housewarming (het geluid van de rockband was ook bij de niet naaste burens te horen 😊) en hebben al een aantal keer de Kapel bezocht voor buurtoverleg. Ab is actief betrokken bij de groep "sluipverkeer". Wij genieten iedere dag en zeggen vaak tegen elkaar dat het hier zo mooi is.

Wat zijn stinzenplanten?

We vroegen voor deze Wildenborcher aan onze buurman en eigenaar van de Warande, Jan Willem Overmars, iets te schrijven over de tuin. Jan Willem woont met zijn gezin op de plek waar Aad en Mien van de Kamer hun kwekerij hadden en de grond aan hen hebben overgedaan. Aad en Mien wonen er nog steeds en zijn in de ernaast gebouwde mantelzorgwoning gaan wonen, zoals u in eerdere Wildenborchers hebt kunnen lezen. Als het ware neemt Jan Willem af en toe 'het stokje van Aad' in eigen hand (red.).

Stinzenplanten is een verzamelnaam voor een bijzondere groep verwilderende voorjaarsbloemen. Het zijn vooral bol-, knol- en wortelgewassen die vanaf circa de 16e eeuw werden (en worden!) aangeplant op buitenplaatsen, rondom kastelen en landhuizen.

Bekende soorten stinzenplanten zijn het sneeuwklokje, de bostulp, sterhyacint, boshyacint, bosanemoon en winterakoniet. Maar ook sneeuwroem, krokus, lenteklokje, vingerhelmbloem, holwortel, zomerklokje, wilde narcis, kievitsbloem, knikkend vogelmelk, lelietje der dalen en aronskelk zijn op veel locaties stinzenplanten.

Van oorsprong komen stinzenplanten van elders. Soms zijn dit andere delen van Nederland, maar vaak ligt hun oorsprong verder bij ons vandaan. Ze zijn door avonturiers en botanisten 'ontdekt' en geïntroduceerd in West-Europa. Zo hebben de heren C. Clusius (1526 - 1609), W. Robinson (1838 - 1935) en gebroeders Cornelis en Marinus van Tubergen (eind 19e eeuw) vele nieuwe soorten en cultivars op hun naam staan.

Kenmerkend voor stinzenplanten is dat ze zijn aangeplant. Het zijn dus per definitie geen heemplanten. Ooit aangeplant, vaak rondom statige landhuizen, daarna verwilderd en ingeburgerd. Er zijn zelfs plekken waar het voormalig landhuis niet meer staat, maar waar de stinzenplanten ieder jaar nog steeds uitbundig bloeien. Denk aan Enghuizen, in Hummelo.

Maar waar komt het woord "Stins" dan vandaan? Een stins is een Fries woord dat zowel in Nederland als in Duitsland gebruikt wordt om een burcht of een landhuis mee aan te duiden. Bewoners van stinzen konden het zich permitteren voorjaarsbloeiers rondom hun huis te planten. De naam "stinzenplant" duikt voor het eerst op in historische beschrijvingen uit 1932 van stinzen en doelt op deze vrolijke voorjaarsbloeiers die zich rond om de stinzen verwilderd hebben en elk jaar opnieuw terug komen.

Ook al doen de Friezen je dat graag geloven, stinzenplanten zijn niet Fries-eigen: ze komen op allerlei plekken door heel Nederland voor. Ook op de Wildenborch staan ze in overvloed. Wie kent ze niet, de miljoenen sneeuwkllokjes en winterakonieten die het park vroeg in het voorjaar opfleuren.

Kan ik ook zelf tuinieren met stinzenplanten?

Natuurlijk hoef je geen stins of landhuis te bezitten om in het voorjaar van dit moois te genieten: stinzenplanten kunnen uitstekend in eigen tuin worden toegepast; ook op kleine schaal.

In onze eigen tuin komen al duizenden sneeuwkllokjes op. Misschien zijn ze door de vorige bewoners (Van de Kamer) geplant, of misschien stonden ze er zelfs al voor hun tijd. Sneeuwroem, vingerhelmbloem, winterakoniet en holwortel hebben wij reeds bij geplant. En voor diegene bij wie onze 'bloeiende' oprijlaan in het voorjaar is opgevallen: ook hier stonden stinzenplanten tussen, zoals het sneeuwkllokje, de indianenbloem, en krokus. Het volle effect kwam echter van de grote gecultiveerde tulpen: de gecultiveerde tulp is geen stinzenplant, maar mits op de juiste plekken geplant óók mooi.

Wil je stinzenbollen aanplanten? Doe dit dan in oktober. Sommige stinzenplanten zijn vaste planten. Deze kunnen jaarrond als plantje gepoot worden.

Meer tips over het aanplanten en verzorgen van stinzenplanten vind je o.a. op www.sterkebollen.nl/advies

Hartelijke groet van de Wildenborgseweg 8,
Jan Willem Overmars, De Warande
Foto's: Geert Overmars

Wijkagent: 'Maak het dieven zo moeilijk mogelijk'

In de buurtschappen Medler, Mossel en de Wildenborch werden de afgelopen maanden verschillende keren dure tuinmachines en soortgelijke apparatuur gestolen. Buurtbewoners organiseerden op 18 juli een informatieavond in de Kapel, bedoeld om ervaringen uit te wisselen en te brainstormen over preventieve maatregelen. Wat ontmoedigt het dievengilde?

De buurtbewoners hadden Paul Stoter bereid gevonden om de bijeenkomst 'aan elkaar te praten' en vragen te beantwoorden. Binnen de gemeente Bronckhorst is Stoter sinds voorjaar 2020 de wijkagent voor Vorden en omstreken. Hij trapte af met de vraag of mensen zich sinds de inbraken onveilig voelen. Vanuit de zaal met een kleine veertig aanwezigen kwamen gelijk verhalen los. Onbekenden die het erf afstruinen en op ramen kloppen, inbrekers in huis terwijl je ligt te slapen, stevige sloten die zijn doorgesneden alsof ze van vliegertouw waren. 'We zijn niet direct bang, maar het maakt je absoluut onrustig en ook achterdochtig', werd meer dan eens gezegd.

Buitenlandse bendes

Belangrijke vraag was natuurlijk wat de politie kan doen bij melding van onraad of nadat er is ingebroken. 'We rijden voortdurend rond, ook 's avonds en in de weekenden, maar we bestrijken een groot gebied', toonde Paul Stoter zich realistisch. 'De politie kan niet overal zijn en zodra we op een acute melding afkomen, zijn de vogels meestal al gevlogen.' Hij vroeg om relevante informatie altijd met de politie te delen: 'Jullie als bewoners zien en horen veel meer dan wij. Geef verdachte zaken daarom altijd door.' Wordt er met meldingen dan ook echt iets gedaan, volgde een kritische vraag vanuit de zaal. 'We zijn er meestal binnen een kwartier', aldus de wijkagent. 'En telefonische of digitale meldingen worden ook allemaal gedeeld met ons rechercheteam en verwerkt in een landelijke databank. Filmpjes worden bekeken, we doen wat we kunnen. Maar met een melding als 'Ik zag een witte bus rijden met een Oost-Europese kentekenplaat' kunnen wij niets. Ja, er zijn soms buitenlandse bendes actief, maar er rijden de laatste jaren ook vaak busjes van buitenlandse werknemers. We kunnen pas iets als we rond een verdachte situatie concrete data hebben, zoals kentekens.'

Wat kun je doen?

Over de pakkans van dieven die met zitmaaiers en andere machines zijn weggereden, was niemand optimistisch. Ook de wijkagent niet. Heeft het zin om gps-trackers in een machine te verstoppen? Volgens Stoter is dat alleen nuttig als je de diefstal binnen enkele uren al ontdekt (en het spoor kunt volgen), waarbij de kans bestaat dat 'professionele' dieven de tracker direct verwijderen en weggooien. Wat kun je nog meer doen om je eigendommen te beschermen? Stoter: 'Ik zou de boel in elk geval in het licht zetten. Maar hoeveel licht, dat moet iedereen natuurlijk zelf weten. Dat geldt ook voor het plaatsen van camera's: de een hangt er zijn erf mee vol, een ander wil het niet. Sommigen hebben cameratoezicht gekoppeld aan een meldkamer, maar dan komt er ook een kostenplaatje bij. En je voorkomt er helaas niet alles mee. Ervaren dieven werken bijvoorbeeld om de camera's heen.'

Geweld

Helpt het als je een hond hebt, wilde iemand weten. 'Als de hond aanslaat en de bewoners wakker maakt, kan dat helpen', aldus Stoter. 'Dat geldt eigenlijk voor alle maatregelen die je neemt: maak het de dieven zo moeilijk mogelijk.' 'Ik zet tegenwoordig mijn zitmaaier klem achter mijn trekkers', kwam iemand met een praktische oplossing.

Op de vraag of je een inbreker te lijf mag gaan, gaf Stoter een duidelijk antwoord: 'De politie heeft het geweldsmonopolie, als burger mag je geen geweld gebruiken. Tenzij je jezelf moet beschermen. Maar neem geen risico. Is je tuinmachine het waard om gevaar te lopen? Bel gewoon 112, dan komen wij.'

Buurtpreventieapp.

Direct na de bijeenkomst in de Kapel is een appgroep gestart met als titel 'Buurtpreventie Wildenborch-Medler-Mosser'. Buurtbewoners kunnen elkaar daarin op de hoogte brengen van verdachte situaties, (pogingen tot) inbraak en soortgelijke vormen van criminaliteit. De appgroep telt inmiddels 80 deelnemers. Wil je je aanmelden, stuur dan een berichtje naar een van de beheerders:

- Suzanne Nijenhuis (06) 51 90 10 59
- Bert Fokkink (06) 19 72 62 84
- Henrike Dijkman (06) 30 15 05 63
- Bert Berenpas (06) 30 11 87 41
- Jolanda van Roekel (06) 53 35 26 37

Johan Oltvoort

Heliherrie boven het Grote Veld

Wat een prachtig apparaat is die helikopter toch

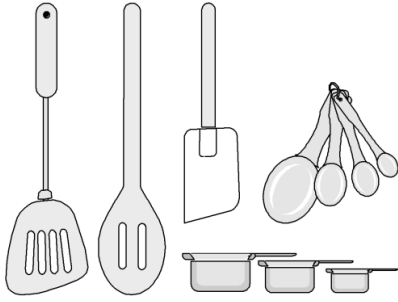
Wandelend door dat mooie rustige natuurgebied dat ons allen omringt, het GROTE Veld, en ineens luid geraas in de verte. Het zwol alsmaar aan tot een hels kabaal! Bleek het een laagvliegende legerhelikopter te zijn, die vlak over de boomtoppen scheerde. Even later weer een, ook erg laag vliegend. Dat bleek zo'n vliegende sigaar te zijn. Nog groter en met twee van die herriemakers op het dak! Thuisgekomen in Zutphen weer een laagvliegende heli. Er was een ernstig ongeluk gebeurd op een kruispunt. En daar landde ook, en weer met veel herrie, een klein ambulance-helietje. Tussen de lantaarnpalen en bomen in. Wat een handig ding en...wat een kundige piloot!

Al die verschillende heli's met hun kenmerkende klop van de rotorladen brachten mijn gedachten weer terug naar mijn offshore tijd aan boord. Ook als je nog sliep werd ik altijd wakker van de heli die ging landen, als het ware voor mijn deur. En we hadden er nogal eens een paar! Je herkende alle soorten heli's aan die kloppende rotorbladen. De Sikorsky S-58, De Sikorsky S-61, De Chinook met de twee rotors, het kleintje of het 'ei', de Bulkov en de Bell. Allemaal verschillende klopsignalen.

De Sikorsky S-61 was echter het echte offshore werkpaard en wat ook geruststellend was: Moest hij een noodlanding maken dan bleef hij prima drijven op het water. De piloten moesten daar trouwens ook in oefenen. Veel van deze S-61-ers hebben eens bij naderend stormweer 527 mensen van boord van het sscv Hermod gehaald.

Courgettetaart

Hallo Wildenborchers

Het is half augustus en ik zie regelmatig langs de wegen, tafeltjes met de oogst uit de moestuinen aangeboden, waaronder onder andere courgettes. Veel courgettes!

Ook in onze moestuin is de oogst van onze enige courgetteplant overweldigend.

Het merendeel delen we uit, want wat moet je er allemaal mee? Mijn schoonzus pakte deze vraag op en gaf me haar recept van deze courgettetaart met geitenkaas en maïs. Lekker als lunch, of als makkelijk avondgerecht met wat salade erbij.

Ingredienten (voor 4 personen):

2 middelgrote courgettes
125 gram geitenkaas
6 plakjes bladerdeeg voor hartige taart
5 eieren
250 ml. slagroom
1 blikjemaïs (klein)
Snufje tijm uit een potje of lekker vers uit de tuin
1 eetlepel paneermeel
Peper en zout naar smaak

Benodigheden:

Springvorm of quichevorm ca. 24 cm. (invetten)
Kaasschaaf

Bereiding:

Oven voorverwarmen op 180 graden (onder en bovenwarmte).
Laat de plakjes deeg ontdooien.

Snijd met de kaasschaaf de courgette in dunne plakken (in de lengte).

Klop de eieren met de room, de snuf tijm en het peper en zout.

Bekleed de ingevette vorm met de plakjes deeg, plak ze goed aan elkaar vast.

Strooi het paneermeel over de bodem en verdeel er wat plakken courgette, mais en geitenkaas over. Giet hier wat van het eiermengsel over.

Herhaal dit nog een paar keer tot alle ingrediënten op zijn.

Let op: eindig met een laagje eiermengsel en zorg dat dit de bovenzijde goed bedekt.

Bak de taart in ca 60 min. gaar.

Indien de bovenzijde te donker wordt tijdens het bakproces, dan even afdekken met aluminiumfolie.

Dit is een vegetarische hartige taart, die zowel warm als koud lekker is.

Voor de variatie én voor de vleesliefhebbers, voeg in één van de laagjes, wat uitgebakken spekjes toe.

Eet smakelijk!

Alma van der Schoot.

Perfect weer voor het Oranjefeest. Die zaterdag de 24ste juni

De zon schijnt, de lucht is blauw en de temperatuur is zeer aangenaam, in de zon zelfs warm te noemen. De vlag wappert feestelijk.

De kinderen hebben hun fietsen versierd, vooraan bij het begin van de oprit staan ze opgesteld. Guus, Bart, Jenthe, Ise, Gijs en Pim staan ongeduldig te wachten totdat ze achter de muziek aan richting het kasteel mogen gaan. Joachim en Brianna komen iets later.

Eén fiets heeft een aanhanger met een paard erin. Er zijn fietsen met ballonnen. Met gekleurde frames. Prachtig versierde bogen over de fiets. Een fiets met regenboogkleuren en eentje in de kleuren van de Achterhoekse vlag.

Harmonie Vorden stelt zich op en terwijl er een mars wordt ingezet, komt de stoet in beweging. Bij het kasteel staat de familie Van de Plassche-Staring opgesteld. Ook burgemeester Marianne Besselink van de gemeente Bronckhorst is deze middag aanwezig. De Schutterskoningin van 2022, Malou Oudenampsen, zit met haar gezin in een felrode Morris Mini. Harrie te Lindert rijdt ze behendig met gepaste snelheid langs iedereen.

De voorzitter van de Oranjevereniging, Harrie Dinkelman, neemt het woord en verwelkomt de burgemeester en de schutterskoningin. Hij bedankt ook de Harmonie Vorden voor hun bereidheid om weer van de partij te zijn.

De voorzitter benoemt dat het mooi is dat er weer een Oranjefeest mag zijn op het voorplein van het kasteel en hij geeft Jennine Staring de microfoon. Zij geeft aan dat het afgelopen jaar zo snel is voorbij gegaan. Hoe bijzonder het is dat het Oranjefeest in deze vorm nog steeds bestaat in de Wildenborch. En zelfs met dit warme weer staat iedereen in de zon bij elkaar. Ze legt de nadruk op de verbinding die er is onderling, ondanks alle verschillen.

De buurt hoort echt bij De Wildenborch en De Wildenborch bij de buurt. Ze wenst iedereen heel veel plezier deze middag. Vanwege een familiefeest zullen zij zelf in de loop van de middag naar elders vertrekken. Als laatste geeft Jennine een compliment aan de kinderen voor alle mooie fietsjes. Ze vindt ze allemaal even mooi. Burgemeester Besselink krijgt het woord. Zij vindt het erg leuk dat dit feest georganiseerd wordt. De ontmoeting op deze feestelijke manier is ontspannen. Dat geeft een goed gevoel. Ondanks dat het warm is, is er genoeg schaduw van de bomen. Ze bedankt de vrijwilligers voor de organisatie. Geeft aan dat zo de verbondenheid blijft en de samenhang alleen dan kan bestaan. Het programma gaat traditioneel verder met de stoelendans. In de vorm vierkante plankjes op het gras. In een grote cirkel om het middenperk op het voorplein. Arnold Winkels leidt dit. De regels werden herhaald. Want, o help, zelfs bij de stoelendans kan er toch nog afgeweken worden door de spelers van wat wel en niet mag...Duidelijk wordt genoemd dat je niet mag inhalen. Niet rennen en niet teruglopen. Voor een euro ben je deelnemer. Jong en oud, nieuwkomer of oer-Wildenborcher, de spanning stijgt. De Harmonie zet in. Als zij stoppen hoopt iedere deelnemer op een plankje te staan.

Kinderen rennen extra rondjes om nog een leeg plankje te bemachtigen. Volwassenen houden de dirigent van de Harmonie in de gaten en turen of ze het stopteken al zien komen. Anderen vertragen hun pas omdat ze denken dat de muziek zo stopt. En toch, ondanks de tactieken, verdwijnt er steeds een deelnemer uit de groep. De kring wordt kleiner gemaakt. De resterende deelnemers zijn of fanatiek of lopen bedachtzaam van plank naar plank.

En dan bij de laatste klanken van de Harmonie en met nog slechts 2 deelnemers en 1 plankje, valt het slot akkoord. En is daar opeens de winnaar: Robert van Bendegem. Onder toezien oog van o.a. zijn 3 kinderen: Hoera, papa heeft gewonnen!

De stoelendans wordt vervolgd door sjoelen, kegelen, vogelschieten, dogkar rijden met ringsteken. Er is een springkussen.

Er wordt gekletst en gelachen, wat gegeten en gedronken, men zit op het gras of op een stoel bij de tent. Iedereen vermaakt

zich. En tussendoor zijn de deelnemers van de activiteiten zeer gemotiveerd om te winnen. Plezier alom.

De jury voor de prijzen van de fietsen bestaat uit de Schutterskoningin van 2022 Malou Oudenampsen en de oudste Wildenborcher Annie Langwerden van de Nijlandweg. Er zijn 8 fietsen en helaas maar 6 prijzen.

En dan de verrassing bij het vogelschieten. De winnaar is Henk Winkels van de Schoolhuisweg. Hij verdient een grote pluim, want het is al de derde keer in zijn leven dat hij zich een jaar lang "Schutterskoning van de Wildenborch" mag noemen. De sjerp wordt omgehangen, de foto gemaakt. Maar wat is dat? Staat daar nou echt schutterskoningin op de sjerp. Nee toch? Ja toch! Heel snel wordt de juiste sjerp omgehangen. En gauw een nieuwe foto gemaakt. En nu straalt de koning koninklijker...

Een overzicht van alle prijswinnaars staat op de volgende pagina.

(met uitzondering van de foto's hieronder zijn alle foto's in het artikel van RTV Ideaal/ Johan Braakman.

foto: Joke Wiltink

Met genoeg opgetekend door een uitgewaaierde Wildenborcher, Jenny Nijsink

foto: Joke Wiltink

Totaaloverzicht prijswinnaars Oranjefeest 2023

- Vogelschieten:** 1. Romp: Henk Winkels (Koning)
78 schutters 2. Kop: Arnold Winkels
272 schoten 3. Rechter vleugel: Jan Kornegoor
4. Linkervleugel: Jan Slagt
5. Staart: Hugo van Ditshuizen
- Vogelschieten jeugd:** 1. Romp: Myrthe Groot Nuelend (Koningin)
2. Kop: Lyndon Mensink
3. Rechter vleugel: Justin Wiendels
4. Linker vleugel: Lyndon Mensink
5. Staart: Renske van Ditshuizen
- Stoelendans:** 1. Robert van Bendegem
2. Bert Langwerden
3. Ingrid Addink
- Kegelen:** 1. Han Klein Ikkink
2. Jan Slagt
3. Appie Klein Brinke
- Sjoelen:** 1. Gerrit Klein Brinke
2. Nico van Gils
3. Jan Langwerden
- Dogkar rijden:** 1. Hugo van Ditshuizen
2. Evert Otten
3. Myrthe Groot Nulend
- Kinderen:**
Versierde fietsen: (tot 6 jaar)	1. Bart Addink 2. Brianna van Bendegem 3. Pim Harkink	Versierde fietsen: (7jaar ->)	1. Guus Addink 2. Ise Addink 3. Jente Mensink
- Kleurplaat Wildenborcher:** 1. Esmee Groot Nulend
2. Sverre ter Welle
3. Renske van Ditshuizen

Oranjefeest voor de jeugd

Op 24 juni was het zo ver. Het jaarlijkse Oranjefeest van de Wildenborch en dit keer in zeer zomerse temperaturen. Eén en al traditie. Versierde fietsen van de jongste jeugd, de stoelendans en oud Hollandse spelletjes. En vooral een feest van ontmoeting, bijpraten en wederom constateren dat we met elkaar in een ontzettend leuke buurt wonen.

Hieronder een kort verslagje van de kindercompetitie. Natuurlijk is meedoen belangrijker dan winnen, maar toch....

Om te beginnen bij het begin. De opening met de fanfare en de kleurrijke tocht met versierde fietsen. Uiteindelijk heeft dit geleid tot mooie winnaars in de leeftijds categorieën tot en met 6 jaar en 7 jaar en ouder. De familie Pladet viel flink in de prijzen met hun prachtige fietsjes (zie foto).

Ondanks de flink warme dag hadden de kinderen genoeg energie om lekker te klimmen, klauteren en springen op de grote luchtkussens. Naast de springkussens voor de kleintjes was er dit jaar een primeur: vogelschieten voor de jeugd! Er werd flink geknald. De staart en beide vleugels was een garantie om in de prijzen te vallen, zo ook het onthoofden van de vogel (chapeau Lyndan Mensink!).

En last but not least de kleurplaat van het kasteel die in de Wildenborcher te vinden was. Een veelkleurig geheel met kleurrijke prijswinnaars. Voor de geschiedenisboeken de winnaars op een rij: Esmee Groot Nuelend, Sverre ter Welle en Renske van Ditshuizen.

Jullie allemaal, van harte gefeliciteerd! Volgend jaar nieuwe ronde, nieuwe kansen!

Koning Henk Winkels en jeugdkoningin Myrthe Groot Nuelend

Sinds het Wildenborchs feest op zaterdag 24 juni heeft de Wildenborch een nieuwe schutterskoning: Henk Winkels.

En daarnaast voor het eerst ook een jeugdkoningin: Myrthe Groot Nuelend. Myrthe werd een week later ook jeugdkoningin van de gemeente Bronckhorst.

Koning Henk Winkels

Foto: RTV Ideaal / Johan Braakman

Henk Winkels schoot dit jaar niet voor het eerst de vogel eraf, maar voor de derde keer. Eerder was hij schutterskoning in 1984 en 1993. In de geschiedenis van het Wildenborchs feest is dit, voor zover bekend, nog maar één keer eerder voorgekomen. Wim Sligman werd schutterskoning in 1978, 1988 en 1997

Henk is een rasechte Wildenborcher, geboren en getogen op 'De Daniëlskamp' aan de Schoolhuisweg. Henk is altijd een trouwe bezoeker van veel Wildenborchse activiteiten. Samen met zijn vrouw Berta werden voorheen de nieuwjaarsrecepties in de Kapel, de voorstellingen van de toneelvereniging nooit overgeslagen, en natuurlijk werd het Wildenborchs

feest steevast bezocht, ook in de periode dat Berta aan de rolstoel was gebonden. Na het overlijden van Berta in februari 2022 lukt het Henk, mede dankzij de inzet van dochter Erna, haar man Gerrit ook wel weer te genieten en zien we hem bij diverse activiteiten. Ook kleindochter Anna draagt hieraan een belangrijke steen bij.

Koning Henk trakteerde royaal. Meerdere goed gevulde dienbladen met drank vonden hun weg naar zijn Wildenborchse 'onderdanen'.

Foto: RTV Ideaal / Johan Braakman

Jeugdkoningin Myrthe Groot Nuelend

Voor het eerst werd dit jaar ook het vogelschieten voor de jeugd georganiseerd. Net als bij het vogelschieten voor volwassenen was hiervoor veel belangstelling. De twaalfjarige Myrthe Groot Nuelend, oudste dochter van Wouter en Judith Groot Nuelend – Keurentjes, Wildenborgseweg 1, loste het winnende schot en is daarmee de eerste jeugdkoningin van de Wildenborch.

foto: Paul Harmelink (Achterhoekfoto.nl)

En daar bleef het niet bij, een week later vertegenwoordigde Myrthe de Wildenborch tijdens het buurtfeest van Delden waar ook werd gestreden om de titel Koning(in) van de gemeente Bronckhorst. Dit jaar ook voor het jeugdschieten. En Myrthe bleek ook daar de beste schutter te zijn. Dus naast jeugdkoningin van de Wildenborch is zij ook het komend jaar de jeugdkoningin van de hele gemeente Bronckhorst.

Na afloop was de reactie van Myrthe:
"Geweldig toch. Hier had ik absoluut niet op gerekend"

Reinier Klein Brinke

Nieuwjaarsreceptie:

Het is in ons buurtschap een goede gewoonte om aan het begin van het jaar elkaar het allerbeste te wensen voor het nieuwe jaar. We maken er dan samen, jong en oud, onder het genot van een drankje en een hapje, steeds weer een gezellige avond van.

Renske en Baukje Wezinkhof hebben toegezegd, na het grote succes van dit jaar, opnieuw te gaan zorgen voor een leuke Wildenborchse Pubquiz.

Wanneer? Vrijdagavond 5 januari 2024

Winterwandeling:

Erik Ebbink en Noam Shalgi, onze routeplanners, gaan ook nu weer een korte en een lange route uitzetten.

Heerlijk om na Kerst en Oud & Nieuw even een lekkere wandeling te maken.

Natuurlijk hoort er bij de Wildenborchse winterwandeling zoals u van ons gewend bent: glühwein, warme chocolademelk en erwtensoep.

Omdat de wandeling na 6 januari (Driekoningen) plaatsvindt, zullen er ook deze keer geen midwinterhoornblazers zijn. Volgens traditie wordt er alleen tussen de eerste adventszondag en Driekoningen op de midwinterhoorn geblazen.

Wanneer? Zondag 7 januari 2024

Over beide activiteiten leest u in het decemбернаummer alle informatie. Maar noteer het alvast op de kalender.

We hopen u allemaal weer te ontmoeten in de Kapel
Een hartelijke groet van Kapelcommissie.

Tuinconcert op de Wildenborch op 5 augustus 2023

Op zaterdag 5 augustus 2023 werd in het kader van Muziekzomer Gelderland een ochtend- en een middagconcert gegeven op Buitenplaats de Wildenborch. Dit stukje beschrijft het ochtendprogramma van dit jaarlijks terugkerend muziekfeest in samenwerking met het Nationaal Jeugd Orkest. Ondanks de ongunstige weersvoorspelling ontvingen gastvrouw en gastheer Jennine en Evert-Kees van de Plassche-Staring ons in volle zon. Het was mogelijk om vóór aanvang van het concert om 11.30 uur de kasteeltuinen te bezoeken. Deze lagen mede door de verzorging van de tuinploeg en de natte dagen tevoren er prachtig bij met volop bloei en groen. Altijd weer een feest om te zien.

Op het grasveld was een grote tent met stoelen neergezet, waarin het publiek kon plaatsnemen. Eerst nog een kopje koffie en toen begon de voorstelling.

Het gaat om vier muzikanten van het Nationaal Jeugd Orkest van verschillende nationaliteiten, te weten uit Spanje, Estland, Frankrijk en Nederland. Allemaal jonge charmante mensen, die samen het Isle Quartet vormen met hun programma Jazzy Strijkers. Zij schrijven en spelen eigen originele composities, waarbij invloeden uit jazz, folk, latin en klassieke muziek worden gemengd.

Bij elk stuk kregen we van tevoren tekst en uitleg, waarna het geheel ten gehore werd gebracht met een virtuoze lichtvoetigheid en onverwachte wendingen. Een lust voor het oor.

Dat alles in de sfeervolle ambiance van de Wildenborch maakte het tot een zeer geslaagd geheel. Na afloop kon men lunchen in een grote tent aan de voorkant van de Wildenborch, waar ieder zijn enthousiasme kon delen met anderen.

Na de lunch volgt het uitgebreide middagconcert, waar ik niet bij aanwezig was...

Ernest Mutsaerts

Postvak In

- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]
- | [Redacted]

[Redacted]

Brianna, bedankt voor het meedoen aan Postvak In! Wij sturen de mail door.
Pim, houd je Postvak In goed in de gaten

Doeschot: een zwerfnaam

Kwam je hier vroeger een onbekende tegen dan vroeg je niet wié hij was maar waarván (“waor bu’j van?”), want als je iemands afkomst (familie of boerderij) kende dan kon je hem “plaatsen”. Geen wonder dus dat veel Oost Nederlandse familienamen oorspronkelijk afkomstnamen (Bannink, Jansen¹) en boerderijnamen (Berenpas, Meulenbrugge²) waren.

Familienamen en boerderijnamen wilden daarbij nog wel eens door elkaar lopen. Zo kon een boerderij vernoemd worden naar de bewoners (Giesenkamp, Muldershuis), of andersom (Nijland, Molendijk). Al naar gelang de omstandigheden kon een verhuizende familie haar oude naam ook meenemen naar, of aannemen van de nieuwe woonstede, en dat laatste gold eveneens voor introuwende schoonzons. Voeg daarbij de vele patroniemen (Harmsen, Teunissen) en de grote mobiliteit van vooral het armere deel van de bevolking en ook van katholieken (die niet zelden elders - zelfs over de grens - waren gedoopt of getrouwd), dan valt te begrijpen hoe lastig genealogisch onderzoek in onze streek kan zijn.

Deze mobiliteit had tot gevolg dat hier wel eens boerderijnamen van elders werden geïmporteerd (De Britse, Kruisweg). Helaas valt dit van de namen van de oudere boerderijen, waarvan het stichtingsjaar onbekend is, niet meer te achterhalen, maar van sommige recentere boerderijen nog wel, zoals van Lentemorgen, Overbeek en Schreevoord.

Een ware zwerfnaam mag die van de Polsteeg 5 genoemd worden. Hoewel de plaats in de oudere bronnen vermeld staat als Nijhof, waarschijnlijk bedacht door de eerste eigenaren³, werd deze door buurtgenoten en familie altijd Doeschot genoemd. Deze naam was blijven kleven aan Jan Hendrik Teunissen, die in 1859 was ingetrouwd bij Johanna Berendina Markerink op Doeschot in Hackfort en twee jaar later met haar naar een nieuw boerderijtje aan de Polsteeg verhuisde. Op zijn beurt was ook het Hackfortse Doeschot vernoemd naar de eerste bewoner, Jannes Ten Doeschot, afkomstig uit de buurtschap “Kerspel Goor” onder Markelo. In deze buurtschap bevinden zich twee oude boerderijen genaamd Groot en Klein Doeschot⁴, waaraan Jannes zijn naam te danken had.

Terug naar de Polsteeg, waar Jan Hendrik Teunissen tot zijn dood in 1912 woonde. Het boerderijtje hield het minder lang vol en werd in 1897 al herbouwd, bij het huwelijk van zoon en opvolger Gerrit Jan x Henders Onstenk. Hun oudste zoon Gerrit Jan zou later met zijn Wildenborchse bruid, Hendrika Johanna Horstman van 't Jan Teunissenhuis, de weg over-steken en zich vestigen op Dijkman⁵.

Broer Johan bleef op Doeschot, trouwde met Geziena Hagen (van de Nijlandweg 2), en kreeg met haar 3 kinderen. Hun oudste zoon Henk vond het geluk ook al aan de overkant van de weg, nl. met Gerrie Elferink van Polman⁵, maar verliet de Polsteeg, net als zijn broer Eppie en zuster Gerrie. Johan en Sientje werden dus niet opgevolgd en beëindigden hun bedrijf rond 1965. Ze bleven nog tot 1977 wonen op Doeschot en vertrokken toen naar Barchem.

Net als Doeschot zijn alle andere boerderijen in de Polsteeg inmiddels ook verburgerd. De meeste zijn niet zo heel erg oud⁵, behalve Holtslag en Langenschot, die al 300 jaar⁶ goede

¹ Bann-ink, Jan-sen: afstammelingen of zonen van Banno en Jan.

² Voor de Vordense boerderijnamen, zie www.oudvorden.nl/boerderijen

³ Jan Willem Mellink x Maria Sophia Gallée, die de grond hadden geërfd van (schoon)vader Jan Hendrik Gallée, burgemeester van Vorden, en het op hun beurt nalieten aan dochter Berendina Antonia Mellink x Marinus Gewin (huisarts in Lochem en daarna in Delden, Ov.).

⁴ Doeschot < Doef's kate: katerstede of keuterplaatsje van ene Doef (B.J. Hekket. *Oost Nederlandse Familienamen*).

⁵ Dijkman of Ramshoeve (Polsteeg 2) 1884, Veldhuis (Ps 3) 1850, Polman of Polhoeve (Ps 0 > 4) ca. 1848 en 1917, Langenschot (Ps 6) < 1730, Holtslag (Ps 8) < 1714, Reinsdijke (Ps 10) 1911.

⁶ 1714: “Een hutte in 't Holtslag, de eygenaers van Hassink toestendig” (Markeboek van Barchem. Zie Henk Demoed in: Arie Ribbers, 2005. *De Vrochterhoek. Beeld van een buurtschap*).

1730: “Hendrik op 't Langeschot, wed. van Henders Goosoor en Enne Groenouwe, wed. van Jan Kleijn Lansink, beide in Barchem” (Trouwboek Lochem).

naobers zijn. Dat dit nog steeds zo is bewijst het volgende gedicht, in de zomer van 2022 gemaakt door Jacobus op Holtslag voor Kathy en Jochanan op Langenschot:

HET LANGENSCHOT (± 1730)

Motto 'Wat veurbij' geet en wat blif'

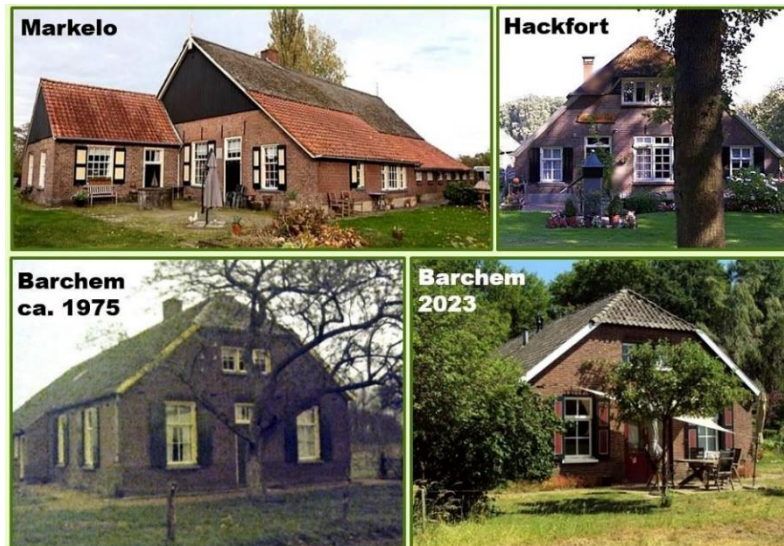
*Ooit sloot hier de poort voor wie niet werd vertrouwd,
een poort met doorzicht naar een feeëriek bosschage
als eenkennig paradijs, voor standvogels het ere-goud
voor trekvogels in zomer of winter een passage.*

*Storm ontstal Het Langenschot zijn spaartelgenhout
uit de warande door schaamgroen te strippen tot ravage
plus veelvuldig worteltrekken, aldus verbouwd voor
oogcontact met vreemde vogels van divers pluimage.*

*Dankzij de gebinten uit leggers, standers en uit schoren
bleef Het Langenschot standvastig binnen zijn plantage,
geeft zijn bouwhistorie prijs. Geen telmerk ging verloren.*

*De poort herboren met als bestemming nooit gedacht
begroet in de midzomernacht vuurvliegjes op vrijage,
flitsend in gewijde stilte voor een betoverende jacht.*

Jacobus Trijsburg

3x Doeschot: Markelo > Hackfort > Barchem

Polsteeg 4, 6 en 8

Gerda Rossel

Klimaatverandering

Dit jaar is ervoor gekozen om over het thema klimaatverandering te schrijven.

We beschrijven graag voorbeelden wat er om ons heen gebeurt, welke keuzes gemaakt worden door mensen of bedrijven en hoe men omgaat met deze klimaatveranderingen.

Ook dit jaar zien we de gevolgen hiervan terug in de ons omringende Europese landen waar extreme droogte en bosbranden aan de orde van de dag zijn. Hier in de buurt bezocht ik Guus van Imhoff, boer op Urtica de Vijfsprong, om van hem te horen hoe dit thema hem bezighoudt en wat dit betekent voor zijn bedrijf. Urtica is het zorgbedrijf voor (begeleid) wonen. De Vijfsprong is een biologisch dynamisch agrarisch bedrijf. De Vijfsprong wordt zo genoemd, omdat het aan een vijfsprong ligt.

Deze plek ademt een bijzondere sfeer, alsof je even in een piepklein dorpje bent met een gezellig pleintje, bankjes in het groen, een boerderijwinkel, een soort gezamenlijk woonhuis met enkele kantoren en een straatje met woonhuizen. Het is er tijdens de koffiepauze gezellig en bedrijvig, overal mensen op en rond het plein aan de praat.

De winkel

Iets verderop staat een grote moderne loopstal voor de koeien, ernaast scharrelen enkele varkens en kippen. Aan de overkant van de weg is een akker, waar mensen aan het begin van het jaar een oogst aandeel kunnen kopen, waarop groentes verbouwd worden, die je zelf later kunt oogsten. Naast de graslanden voor de 50 koeien is er ook nog 6 ha. bos waarvoor gezorgd wordt. De Vijfsprong heeft een eigen zuivelverwerking waar de melkproducten worden verwerkt tot kwark, room, kaas etc. Ook worden eigen eieren, groenten, bloemen en fruit verbouwd en verkocht, voor het grootste deel in de boerderijwinkel. En door de bewoners van Urtica wordt er dagelijks van gegeten. Hier wordt gestreefd naar circulaire landbouw, maar dat is niet sluitend volgens Guus, omdat een groot deel het erf verlaat via de winkel.

Guus kwam hier nadat hij klaar was met zijn studie in de biologische landbouw op de Warmonderhof in Dronten. Daar leerde hij zijn vrouw Brigitta kennen. Met Brigitta heeft hij na de studie 5 maanden in Zwitserland gewerkt met koeien in de bergen en daar leerden ze kaas maken. Intussen zijn ze hier ouders geworden van hun 3 kinderen Lena, Alma en Emiel.

De combinatie van duurzame landbouw met wonen en dagbesteding bevalt hem.

Voor Guus is het uitgangspunt in dit werk op zorgvuldige wijze omgaan met de aarde. Dat betekent een plek beter achterlaten dan je eraan begonnen bent, zegt hij.

Het gaat om een 'goed' evenwicht. Rendabele bedrijfsvoering in verbinding met elkaar en met respect voor de aarde.

Dat valt nog niet mee, want toen dit bedrijf 40 jaar geleden van start ging, moest men tegen de stroom in zwemmen. De banken raadden het sterk af om op deze wijze te boeren. 'En nu zitten we in een ratrace.' We moeten stilstaan bij de vraag waarom we de dingen doen zoals we ze doen. Doordat overheidsbeleid en banken jarenlang gericht waren op schaalvergroting, zitten we nu in een impasse met alle negatieve (stikstof)gevolgen van dien.

Nog steeds is het een uitdaging om hier duurzaam te boeren. De zandgronden liggen relatief hoger dan in de omgeving. Dat vraagt om extra grondbewerking met compost. Daarbij zit waterleidingbedrijf Vitens heel dichtbij en onttrekt water aan de grond. Een dubbele uitdaging hoe met de tegenwoordige droogte om te gaan. Dat is op korte en lange termijn een groot vraagstuk. Niemand weet hoe het klimaat zich verder zal ontwikkelen. Gelukkig is het een natte zomer geweest in vergelijking met vorig jaar. Met de extreem droge zomers van afgelopen 2 jaar waren ze snel door de voedselvoorraad heen voor de koeien en moest er extra ruwvoer ingekocht worden, dus extra uitgaven en niet iets wat je prefereert als duurzaam bedrijf. Er moet eerst weer een buffer opgebouwd worden. En dan heb je nog de hoge energieprijzen.

Er wordt nagedacht welke andere mogelijkheden er zijn, bijvoorbeeld andere grassen en klavers in de weilanden, welke beter wortelen. Een andere vraag is hoe het water beter vast te houden. Voor een deel wordt nu water van de daken opgevangen, maar dat is lang niet genoeg. Klimaatverandering staat hier hoog op de agenda. Ook met oog op het bezoek van minister van der Wal dat aanstaande is om over duurzame landbouw in combinatie met wonen op een zorgboerderij in gesprek te gaan. Guus noemt het zgn. Groenboerenplan, een uitgewerkt voorstel van 10 aanbevelingen dat perspectief biedt voor toekomstbestendige landbouw. Zie ook <https://www.groenboerenplan.nl>

Guus geeft aan voor dit interview een pleidooi te willen houden om de klimaatverandering vooral serieus te nemen. Hij doet een oproep aan ieder om met elkaar mee te denken, samen verantwoordelijk te zijn en met elkaar op te trekken in dit moeilijke vraagstuk. Graag biedt hij zijn plek aan als inspiratieplek, om met en van elkaar te leren. 'Iedereen wil schone lucht, ongeacht op welke manier er geboerd wordt, dat verbindt ons'. Hij benadrukt daarbij respect te hebben voor andere keuzes die mensen hierin maken.

We lopen nog even over het terrein, waar een enorme kas staat met daarin komkommers en tomaten, het woonhuis van Guus en zijn gezin en de bloemenstrook die Brigitta verbouwt.

Kas met komkommers/tomaten

Snijbloemen

Dan ga ik nog even langs de boerderijwinkel voor mijn boodschappen. Of ik het op wil schrijven, vraagt Guus, dat iedereen zijn boodschappen hier kan halen. We hebben dus 2 buurtwinkels! En dat kunnen we vanuit de Wildenborch gewoon op de fiets doen! Als u benieuwd bent geworden over hoe het hier werkt met streven naar een kringlooplandbouw, kunt u eens naar dit mooie plaatje kijken:

(bron: website www.urticadevijfsprong.nl)

Een bijzondere plek, waarvan de producten die ik 's avonds eet, van dichtbij zijn. Te vergelijken met de courgette uit je eigen tuin. Dat maakt het speciaal. Dank Guus, voor je tijd en openheid. Ik wens je heel veel succes!

Kathy de Vries

Fruit uit de tuin

Ieder jaar is weer anders. Het ene jaar zien we veel van dit, het andere jaar is het weer wat anders dat zich op de voorgrond stelt. Zo ook met het fruit.

We wonen in een groene oase met veel fruitdragende bomen en struiken. Nee, geen pluktuin. Dat laat ik aan anderen. We hoeven ook lang niet alles te plukken. De perzikrode zomerappels bijvoorbeeld vallen vanzelf in het zachte gras. Als ze er zijn, tenminste.

Als ze er dan zijn moet ik de gevallen appels rapen voordat de maairobot op dat weiland aan het werk kan; dat is drie keer in de week. In een overvloedig jaar, een paar jaar geleden, heb ik eens op een morgen bij het oprapen zevenhonderd appeltjes geteld ...

Maar dit jaar, eind juli, nog niet één ...

De kersen hoef ik ook niet te plukken. Ze hangen onbereikbaar hoog in de boom en zijn alle jaren voor de vogels.

De mooiste, maar ook spannendste tijd is het voorjaar, wanneer alles in bloei komt. Gaat dat allemaal op tijd? Is er vruchtzetting? Gooit nachtvorst geen roet in het eten?

In sommige jaren gaat het goed, in andere jaren beter. En soms gaat alles mis.

Met alles goed of beter kan het resultaat honderden kilo's appels en peren, kersen bessen en pruimen zijn. En noten, niet te vergeten.

Het leek zo'n goed voorjaar in 2023. Nat en niet zo koud. We hadden uitbundig bloeiende kersachtigen, gevolgd door de peren en de appels, al even uitbundig. Terwijl we dachten dat alles prima in orde was, vertoonden de meeste appels na een paar weken bruine vruchttakjes. Dan is er toch op een verkeerd moment vorst over die bomen gegaan. De peren zijn echter aan dat debacle ontsnapt.

De noot kwam pas heel laat in het blad. Kou kon naar ons idee geen rol hebben gespeeld, maar misschien moest die boom toch opnieuw beginnen na een ongemerkte nachtvorst? De bloei was maar heel matig en ik denk niet dat we veel noten zullen oogsten. Want dan was er ook nog een zomerstorm: veel van wat we nog hadden zien hangen lag daarna onrijp in het gras.

Kweeperen bloeien in het algemeen zo laat dat vorst geen rol speelt.

Dit jaar bloeiden ze echter veel te vroeg en veel te kort. Geen idee waarom. Maar er hangt dus geen enkele kweeper aan de bomen. Kon ik vorig jaar nog veel kweeperen uitdelen, dit jaar is er geen kweeperexpress.

Rik Mars

Kinderpagina

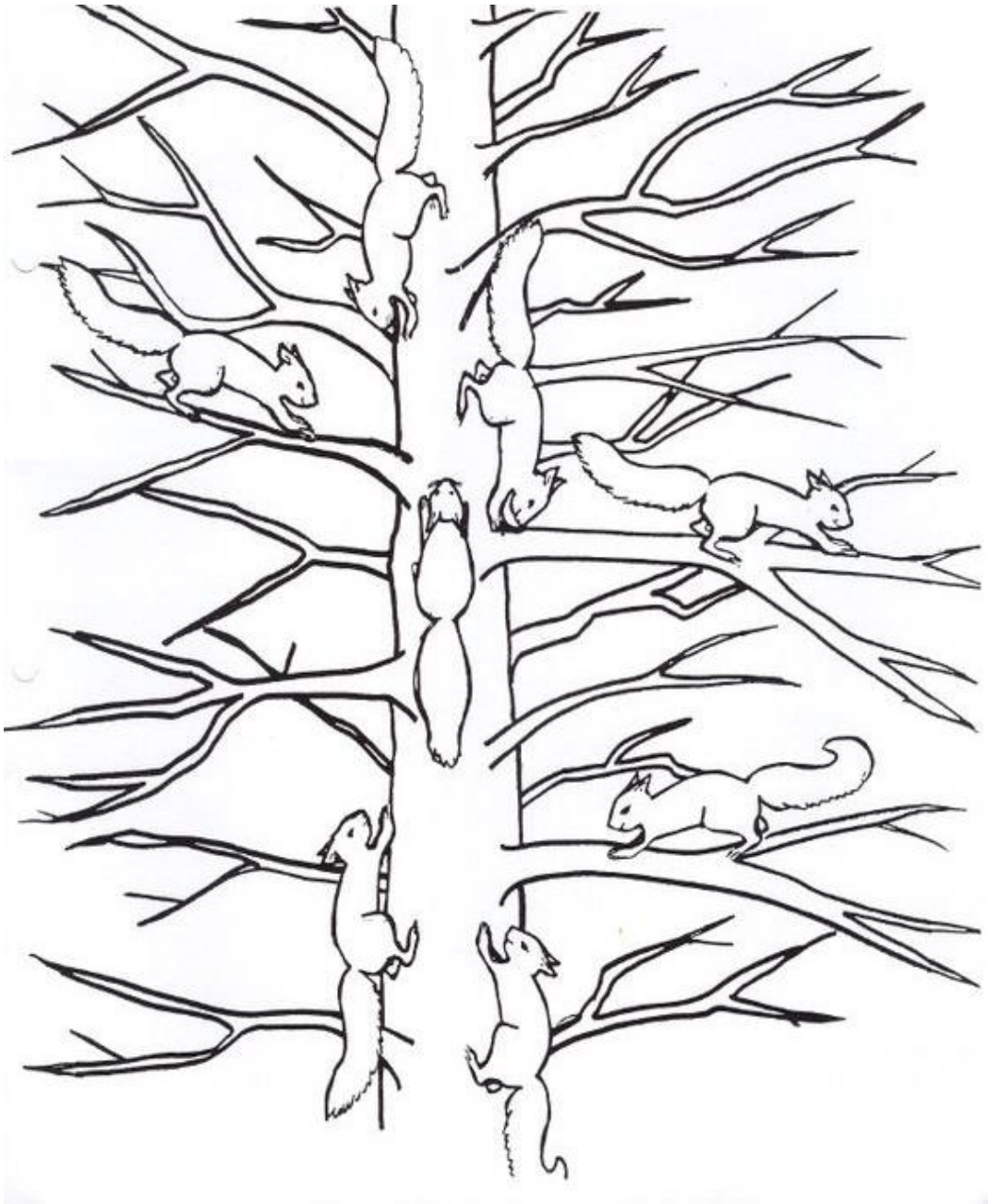
Omhoog en omlaag:

Kleur de eekhoortjes die omhoog klimmen ROOD.

Kleur de eekhoortjes die omlaag klimmen GEEL

Kleur de eekhoortjes die naar rechts gaan PAARS

Kleur de eekhoortjes die naar links gaan ORANJE

Wildenborchers bij Welig

Het was een beetje miezerig weer op deze zaterdagmorgen 1 juli, maar toch waren er ongeveer 20 bezoekers voor de rondleiding aan de Grensweg in pluktuin Welig van Ruby en Ivo, Robin en Noor.

Zoals in de aankondiging stond is pluktuin Welig een kleinschalige en natuurrijke pluktuin en voedselbos. Ivo neemt ons vandaag mee door een inderdaad welige tuin! Hij vertelt dat dit 6 jaar geleden nog weiland was van de buurman Joop Reintjes. Ze wilden graag meer grond en ze konden dit stuk kopen en zijn daar erg dankbaar voor. Ze hebben de ideeën over wat ze ermee wilden, langzaam laten ontstaan.

Het begon volgens de beginselen van de Permacultuur; met de natuur mee telen en tuinieren. Ze hadden eerst wolvarkens van twee mensen die een 'Mobiele Gaard' hadden. Deze hebben een deel van het weiland grondig omgeploegd, zodat al het gras en wortels verdwenen waren. Vervolgens kwamen er kippen om het weer te egaliseren; dat was niet zo'n succes; de buizerds vonden de witte kippen een lekker hapje en de kippen kregen het land niet egaal. Dus toch maar machinaal geëgaliseerd.

Eerst is een begin gemaakt met het planten van het voedselbos en later de aanleg van de rijen bessen. Vervolgens kwamen er drie nogal droge zomers, dus dat betekende noodgedwongen veel water geven. Inmiddels hebben ze een druppelsysteem bij de bessen en op verschillende plekken waterpunten van waaruit ze kunnen sproeien, alles digitaal aan te sturen! Het is droge, arme zandgrond waar veel mee moet gebeuren, wil je succesvol fruit telen. "We leerden gaandeweg en hebben dus ook veel verkeerd gedaan, en nog steeds," zegt Ivo. Maar inmiddels ziet het er heel professioneel uit!

We beginnen de rondleiding bij een mooi houten huisje, dat gebouwd is van het hout van Douglas sparren van eigen erf. Dat is ook het verkooppunt op de plukdagen en daar is koffie, thee, taart, ijs enz. te krijgen. En planten! Veel planten die ze op het terrein hebben, zijn ook te koop en zelf vermeerderd. Na gesnoept te hebben van de dikke blauwe bessen wandelen we langs leifruit, zoals heerlijke zwarte frambozen, bramen, tafeldruiven en nog andere bijzondere soorten. Eronder staan klaprozen, daglelies (ook eetbaar!) en onder de fruitbomen staat smeewortel. "Dit zijn echte mineraalpompen" zegt Ivo. Ze wortelen diep en maken mineralen uit de grond beschikbaar in het blad dat weer mooie mulch of gier geeft als ze uitgebloeid zijn. Onder het leifruit staat ook nog rabarber, knoflook en grote afrikaantjes, o.a. tegen de aaltjes.

We lopen verder naar de vorig jaar aangelegde vijver waarvan Ivo vertelt dat dit meteen een enorme impuls gaf aan de insecten- en dierenpopulatie en de biodiversiteit; er zijn wilde bloemen gezaaid rondom en het ziet er prachtig uit. Om me heen wordt druk gefotografeerd en ik hoor mensen zeggen; "inderdaad wat weelderig". We lopen verder en zien potjes met stro in de bomen hangen, 'voor de oorwormen'. "Hebben jullie geen last van luis" wil iemand weten. "Nee, niet meer. We hebben in het begin een partij larven van het Lieveheersbeestje gekocht en die hebben zich verspreid en sindsdien hebben we nog wel luis, maar is het niet schadelijk meer". We lopen langs een groot insectenhotel, wat ze zelf hebben gemaakt met een egelnest eronder. Met name voor wilde bijen, die vliegen niet zo ver als de honingbijen die ze ook op het terrein hebben, dus die bevruchten de bomen en planten op eigen land.

We lopen verder langs verschillende fruitbomen en Ivo vertelt dat laagstam op arme zandgrond niet goed werkt. Bomen moeten hier een sterke onderstam hebben. Ivo ent nu zelf zijn bomen op snelgroeiende onderstammen. Dat worden dus hoogstambomen, zoals vroeger hier ook altijd stonden in de omgeving.

Er zijn bijzondere bomen en struiken te bewonderen, zoals de Franse Uiensoepboom, Paw Paw, Schijnaugurk of Fazantbes (ook wel grootmoeders oorbel), de vruchten moet je laten rotten en dan smaken ze naar karamel. "Alles is hier in principe eetbaar, maar niet alles is ook persé lekker", zegt Ivo. Het is belangrijk om veel verschillende soorten aan te leggen, ook in de vorm van 'boomgildes'. Dat vergroot de biodiversiteit en daar komen verschillende insecten op af om zo een zeker evenwicht te krijgen. We lopen door de moestuin, die indertijd is aangelegd door eerst een dikke laag karton op het gras te leggen, daaroverheen mulch en nu een dikke laag houtsnippers, met een bijkomend voordeel, dat slakken daar niet graag overheen kruipen. Ze telen de groente in bakken, met verschillende soorten in één bak (polycultuur), zodat ze nooit hoeven nadenken over wisselteelt. En het staat ook heel mooi; blauw komkommerkruid met rode kolen bv. Er zijn een paar bomen geplant voor wat schaduw en er staan imposant grote kardoentplanten, die ieder jaar weer terugkomen.

In het weiland hebben ze ook verschillende akkertjes aangelegd, weer met niet-woekerende smeewortel eromheen of olifantsgras, dat beide dient als mulch. In de akkertjes staan uien, wortelen, knofloken en aardappelen en er is ook een stuk met prachtige bloemen, die Ruby heeft geteeld en die dit jaar voor het eerst ook geplukt kunnen worden; cosmea, zonnehoed, kleine zonnebloemen, zinnia's en nog veel meer.

Als laatste staan we in de onlangs gebouwde 'koepelkas'; hier gaan ze mediterraan en (sub)tropisch fruit en groenten telen. Die staan nu ook her en der op het terrein maar in dit klimaat is het lastig om goede oogsten daarvan te krijgen. Dat gaat in de kas helemaal een weelde worden van abrikozen, perziken, vijgen, passievrucht, kaki's, kiwi's enzovoort. Aan de zijkant komen kweektafels om planten te vermeerderen en in het midden de fruitbomen. Het is een kas met dubbel folie waar het in principe niet vriest.

"En kunnen jullie hiervan leven"? "Dat is een vraag die we veel krijgen; nee, het is een uit de hand gelopen hobby. We doen het omdat we het hartstikke mooi vinden om zo met de natuur bezig te zijn om te zien hoe alles zich ontwikkelt. We zijn nu in de zomer open op donderdag en zaterdag en met de zelfpluk van bessen en bloemen en de verkoop van verwerkte fruitproducten en planten kunnen we de onkosten dekken'.

En zo eindigt de rondleiding en wordt er nog geanimeerd nagepraat met een kopje koffie en heerlijke rabarbertaart van Ruby.

www.welig.nl

Lucie Bartel
foto's: Joke Wiltink

Schoonmaakrooster Kapel

Staat uw naam nog niet op de schoonmaaklijst, maar bent u wel bereid om één, maximaal twee keer per jaar een paar uurtjes mee te helpen onze Kapel schoon te houden, stuur dan een mailtje naar Reinier Klein Brinke: reinierkleinbrinke@planet.nl

Wees ook eerlijk en meld het wanneer u wel op de schoonmaaklijst staat, maar het eigenlijk toch wat te belastend vindt.

2023	
September	Kathy de Vries – Judith Keurentjes
Oktober	Alma v.d. Schoot – Ineke Braakman – Frieda te Lindert
November	Liesbeth van Ark – Annie Schröer
December	Kristie Ezerman – Dini Schoolen

De lijst met werkzaamheden hangt in de werkkast.

Agenda:

Kapelcommissie:	Nieuwjaarsreceptie	Vrijdag 5 januari 2024
	Winterwandeling	Zondag 7 januari 2024

Verenigingen:

Schietvereniging:	Elke dinsdag, van 20.15 uur tot 22.30 uur
Wildenborchse Vrouwenclub:	Laatste donderdag van de maand van 20.00 uur tot omstreeks 22.00 uur van oktober t/m april
Klootschieten:	3 ^{de} zondag van iedere maand 10.00 uur verzamelen bij de Kapel